

FRAMFØRER JOHANNESPASJONEN: Bach fullførte to skapte passjoner, som er musikkverk som beskriver Jesu lidelse og død. Elevene fra Toneheim gleder seg til å synges sammen med orkesteret Barokkanerne fra Oslo. Fra venstre: Eirik Brandal, Helga Guldvog fra Hamar Domkor, Nils Christian Nilsen fra Musikkens venner, Ottar Johannes Reiten og Nikolai Ravn Aarskog.

FOTO: JENS ERIK JENSBRUD

Rocket barokkmusikk

HANNE METTE WALHOVD
924 45 108 - hmw@h-a.no

Ensemblet teller over femti når Johannespasjonen framføres i Domkirka søndag. - Barokkmusikk er mer rocket enn man skulle tro, sier Helga Guldvog i Hamar Domkor. Det er Hamar Domkor som sammen med Musikkens venner arrangerer konserten. Korret har i en årrekke satt opp

store verker med kjente komposisjoner.
- Nytt av året er at vi har fått med åtte gutter, to tenorer og seks basser, fra Toneheim Folkehøgskole, sier Helga Guldvog.
En godt synlig lilla lapp, som dirigent Per-Edvard Hansen hang på oppslagsstavla på Toneheim, gjorde at guttene fikk øynene opp for det spennende prosjektet.
- Det morsomste er å synges

De vant skrivekon

Aron Berstad Dalberg, Kjellaug Kornstad og Sigrid Århus ble vinnerne av «Skrive-konkurransen 2011», arrangert av Høgskolen i Hedmark i samarbeid med Gravdahl bokhandel og HA.

For andre år på rad har elever på videregående skoler i Hamar-regionen kunnet delta i en skrivekonkurranse med tekster om et språklig tema. I år ble det et tettere samarbeid med noen av lærerne på de ulike skolene, og de fleste bidragene til konkurransen er rett og slett tekster som ble skrevet på skolen, forteller Jens Haugan på Høgskolen.

- Det var på Stange videregående skole lærerne var flinkest til å motivere elevene sine til å sende inn tekster til skrivekonkurransen. Dette ga også utslag på seierspallen, der Stange vgs. klarte å ta to av de tre første plassene, forteller han.

Juryen besto i år som i fjor av Anne Bjørg Røed fra Gravdahl bokhandel, Geir Vestad fra HA og Jens Haugan fra norsksesjonen ved Høgskolen i Hedmark. De synes det var gjennomgående høy kvalitet på tekstene som kom inn til skrivekonkurransen i år.

- Det er ikke usannsynlig at flere av skriverne vil gjøre seg bemerket i framtida, sier Jens Haugan.

PÅ FØRSTE Plass finner vi i år en tekst som ifølge juryen skiller seg fra alle de andre bidragene i skrivekonkurransen gjennom «stor kreativitet og mot til å skrive om et språklig tema i et mer litterært format». Aron Berstad Dalberg fra Stange videregående skole blir prioritert med 5.000 kroner for teksten «God ny årgang og andre buskvekstar». Her presenterer han en gutt som ikke liker nynorsk, og som har alle tenkelige fordommer om nynorsk og livet «i utkanten av utkanten av utkanten av byen» godt etablert, da han plutselig blir forelsket i ei jente som skriver nynorsk.

- Jeg er ikke så ivrig på sakprosa, så jeg måtte lag min egen vri på det, sier Aron.

- Egentlig var jeg ikke så sikker på at jeg var i stand til å skrive sakprosa i det hele tatt, for det blir mest skjønlitterært når jeg skriver. Så

jeg var litt nervøs da jeg sendte inn teksten.

Men juryen synes han klarte å få ut sin beskjede om norsk språk i dag på «fortriskende og underholdende vis», noe som altså førte til første-plassen i skrivekonkurransen.

For førstepremien har han for øvrig tenkt å kjøpe nye cymbaler. For Aron spiller også i bandet Low Standard, som lørdag er med på fylkesfinalen i Ungdommens Kulturtunstrøking i Elverum.

TEKSTEN PÅ ANDRE plass blir pre-

miert med 3.000 kroner, heter «Musikk som språk» og er skrevet av Kjellaug Kornstad fra Stange videregående skole. Som elev ved musikklinja var det naturlig for Kjellaug å se på sammenhengen mellom musikk og språk.

Juryen synes at «teksten utmerker seg som et grundig faglig essay blant de innsendte oppgavene, men også fordi den er tverraglig og klarer å sette språk i et større perspektiv enn bare norsklaget.»

Kjellaug ser på musikk som en form for kommunikasjon der «det

viktigste er at noe formidles som kan berøre både den som formidler og den som lytter». Juryen ble også berørt av teksten hennes.

Kjellaug har for øvrig tidligere vært presentert i Has serie «I startgropa», men da først og fremst som musiker.

- Jeg skriver også skjønlitteratur, men det har jeg ikke vist til noen, sier hun.

DEN TREDJE Plassen og 1.000 kroner gikk til Sigrid Århus fra Hamar katedralskole, som ble den

eneste representanten for Katta i år. Sigrid går på Medier og Kommunikasjon og har sammen med fem medelever startet ungdomsbedriften Captura, som tilbyr journalistiske tjenester, og som blant annet har ugentlig magasiner.

Teksten hennes, med tittelen «PC pult i glass», er da også vinklet mot språk knyttet til blant annet salg av varer. Men mer spesielt er det det økende problemet «orddeling» som interesserer henne i denne sammenhengen. «Sigrid diskuterer noen mulige

sammen med orkesteret, sier Ottar Johannes Reiten. Orkesteret Barokkanerne fra Oslo spiller på instrumenter som er kopier av dem som ble brukt på 17- og 1700-tallet, og stemmer dem en tone lavere enn dagens kammertone – noe som var vanlig på den tiden. Dette, sammen med på klangeren er annerledes enn på moderne instrumenter, gjør at musikken får en autentisk karakter.

De samme partiene kommer igjen og igjen, med en bitte liten variasjon hver gang. Det blir som små feller, sier Nikolai Ravn Aarskog.

Guttene har øvd med koret siden slutten av januar, og gleder seg til å vise fram resultatet i Domkirka i morgon.

Nils Christian Nilsen fra musik-kens venner håper på fullsatt kirke.

– Solistene er valgt fra øverste hylle, og har spesialkompetanse

når det gjelder å framføre barokkmusikk, understreker han.

Sopran Ingeborg Dalheim vant en prestisjetung konkurranse i Belgia i høst, kontratenor David Hansen har vært solist med flere europeiske orkestre i både operaer og oratorier fra barokken, og Johan Christensson er en etterspurt og etablert svensk tenor, for å nevne noen.

Baryton Halvor Festervoll Melien og Njål Sparbo kjemner mange fra Matteuspasjonen og Messias.

KURRANSSEN

VINNERE: Årets vinnere av sakprosa konkurranse som er arrangert av Høgskolen i Hedmark i samarbeid med HA og Gravidahl bokhandel ble (fra venstre) Sigrid Århus, Aron Berstad Dalberg og Kjellaug Kornstad.

FOTO: GERI VESTAD

årsaker til orddelingsproblemet og ber alle om å bidra og også hjelpe hverandre med å beskytte språket for slike «overgrep», heter det i juryens omtale.

– Jeg valgt å skrive om orddeling rett og slett fordi jeg synes det er ekstremt irriterende, sier hun.

VINNERTEKSTEN TIL ARON DALBERG blir publisert i HA i dag. Tekst-

tema til Kjellaug Kornstad og Sigrid Århus vil stå på trykk i neste uke.

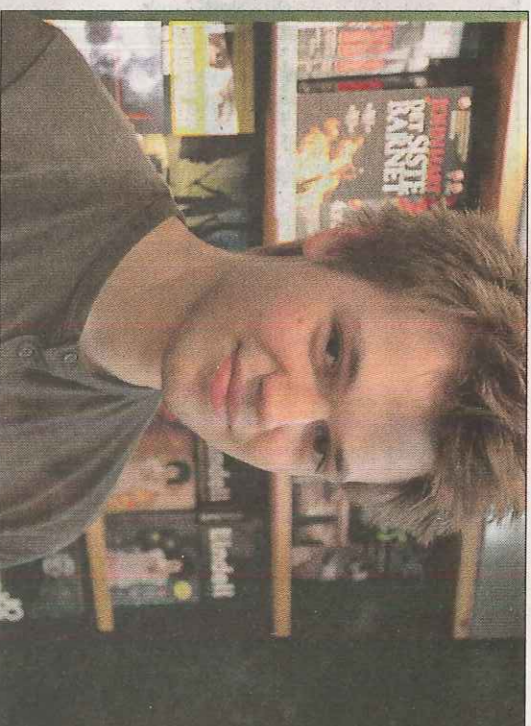
Men samtlige tekster vil være tilgjengelige på Gravidahl Bokhandlet, der de er samlet i en mappe og der alle kan lese dem.

Det var Jens Haugan på Høgskolen i Hedmark som i fjor tok initiativet til konkurransen.

Oppgaven til elevene i videregående skole var i år som i fjor å

skrive en tekst om et språklig tema på mellom 600 og 850 ord.

Agnethe Jorvall, som vant i fjor, skrev om hvorfor hun har valgt å skrive nynorsk. Karoline Hørgmo Jæger skrev om hvordan språket ble til, og Pia Cathrin Teksum Kleven tok for seg SMS-språk. Og nå er det tre nye vinnere som er kåret, som tar for seg tre nye språklige emner.

ARON BERSTAD DALBERG: Vinner av skrivekonkurranse.

«God, ny årsgang og andre buskvekstar»

Her er vinnerteksten til Aron Berstad Dalberg.

«Eg likar ikkje nynorsk, eg. Eg synest ikkje at det er noko særlig fritt i nynorsk, eg. Eg er på ein måte litt meir ein «tysk-kasus»-type kar. Likevel les eg brevet hennar. Den gjennomgåande nynorsken drep meg litt innvendig. Ho er jo så sexy, likevel skriv ho så forbanna utdatt og usjarmertande! Det ho skriv, er jo koseleg på ein måte. da. Eg blir litt rørt, men klarer liksom ikkje ta heilt av. Ikkje noko «woho»-kjensle, viss du veit kva eg meiner? Eg merkar lukta hennar på brevet. Har ho brukt parfymen sin for å gi brevet ein lian «snert»? Kven veit? Eg sniffar likevel i veg på brevet. Litt som ein hund sniffar baken til ein annan hund. Du ser ikkje heilt meiningsa, men det er høgst nødvendig. Nynorsk er kanskje ikkje så fryktelig ille når eg tenkjer meg om? Det gir ho kanskje eit lite hint av mystikk når eg ser litt stakkeleg på det. Eg kan like nynorsk.

Eg reiser meg frå putten min. Skolen er ferdig for dagen og eg skal heim. Naturlegvis. Eg tuslar gjennom byen og ut i utkanten av utkanten av utkanten av byen. Der, mellom fjell og bakkar, bur eg. Mor ville at eg skulle dra ein plass der eg fikk inntrykk av ekte kultur og ekte menneske. Derfor sendte ho meg naturleg nok til utkanten av Noreg. Her, saman med både rein og ein og annan trekvast skulle eg få stikkeleg inntrykk av kultur! Du skal leite lenge etter ein meir forlaten stad. Likevel bur eg her. Og eg nyt kvar dag. Om du ser bort frå den hekvetes Nynorsken! Det skriv, pratar, gulpar, hostar og rapar nynorsk. Ikkje ein einaste «Hei på deg! Hvordan står det til med den karen?» Ikkje her i garden! Her er det meir i retning av «Korleis gjeng det med deg, du vakre menneske!». Eg saknar mor. Eg saknar ein stikkeleg kar å prate med.

Når eg sett meg i stolen min, kjemmer eg at eg blir litt deprimert. Kvifor det? Då eg budde heime, var det ikkje mykje som skulle til før eg vart sint og skrek til mor og løp for å komme meg unna folk, men her føler eg meg aleine. Nei, Eg tek meg

ein tur ut. Eg stikk ut til «kjøpesentere». Kjøpesentret er litt meir som ein landhandlar, og leiter du godt, skal ein ikkje sjå bort ifrå at ein kan finne nokre flasker med mjølk som gikk ut på dato 13. februar 1632. Når eg tenkjer meg om, skal du ikkje sjå bort ifrå at eigareren i butikken kjem frå same årstallet. Gammal, men god årgang.

Utanfor butikken ser eg ei småsexy, nynorske jente. Synd det der med nynorsken. Mange seier at nynorsk er meir enn språk, og dei har heilt rett. Det osar nynorsk av ho. Bette gangen røper eit lite snev av norsk kultur. Ny norsk kultur fort å vere prestis. Ho er jo ikkje noko jente når eg tenkjer meg om. Ho er på ein måte litt meir «danne», og ho heiter Silje. Ho har lang, brunt hår, og det er ganske bra, for eg er på ein måte ein litt meir «brunette-type»-kar. Klarer liksom ikkje heilt å ta av ei jente med platinablondt hår, men blonde jenter har ofte store brød, om du skjønner kva eg meiner. Dei er kanskje ikkje så ille dei heller, når eg tenkjer meg om.

Neste morgon vaknar eg med eit såkalla brak. Eg dett ut av sengen. Eg fåk opp og finn fram det eg skal ha på meg utover dagen, finn fram tannpastaen, pussar tenna, ser på hårturstrane og kallar slyegg, før eg utbryt eit høglydt «DITT VILL-DYR!»!

Eg ruslar til skolen, sett meg ved putten min og ser eit brev på putten min. "Til Deg". Eg opnar brevet og klarer ikkje tenkje på noko anna enn at eg ikkje likar nynorsk, eg synest liksom ikkje at det har noko fritt. Eg hadde blitt meir sjarmert og overraska om ho skreiv med eit lite hint av tysk-kasus. Det er ikkje noko som skrik eksotisk meir enn tysk-kasus. Men eg les brevet hennar. Eg blir litt ukonsentert av nynorsken hennar, men eg les det likevel. Eg likar på ein måte oppmerksomheten, men eg tenkjer for meg støy at neste gong, neste gong skal eg tvinge ho til å skrive bokmål som sjølv ein av høgare overklasse vil slite med å overgå. På ei anna side, kva er vel meir «normalt» i Noreg enn bokmål. Det er jo litt stas med ei dame som nyttar seg av gammal kultur, men likevel ser krakande smashing ut? Eg kan kanskje like nynorsk?